ЗВІТ

Про діяльність народних депутатів Верховної ради України від Одеської області

2026 рік IX скликання

Одеська обласна організація
КОМІТЕТ ВИБОРЦІВ УКРАЇНИ

атестація
ДЕПУТАТІВ ВІЙНА

ГРОМАДСЬКА ОРГАНІЗАЦІЯ

ЗМІСТ

Про що цей звіт **1**
Висновки **2**
Депутати Верховної Ради України від Одеської області **6**
Робочі органи **9**
Робота в парламентських комітетах і групах міжпарламентських зв'язків *9*
Тимчасові спеціальні комісії Верховної Ради України *10*
Постійні делегації Верховної Ради України *12*
Законотворчість **13**
Проєкти законів та законодавчі ініціативи *13*
Динаміка законотворчої діяльності *14*
Голосування **15**
Депутатські запити **18**
Виступи **20**
Прийом виборців та комунікація з громадянами **22**
Заробітна плата та відшкодування витрат, пов'язаних з депутатською діяльністю **25**
Заробітна плата *25*
Компенсації за оренду житла або винайм готельного номера *26*

Про що цей звіт

Звіт присвячений моніторингу діяльності народних депутатів Верховної Ради України IX скликання, обраних від Одеської області за виборчими округами та списками політичних партій.

Період моніторингу охоплює діяльність сьомого року каденції народних депутатів за період з 1.09.2025 по 1.09.2026 року.

Водночас для окремих показників, зокрема депутатських запитів, поіменних голосувань, заробітної плати та компенсацій за оренду житла, наведено дані і за триваліший період - від початку каденції у 2019 році до вересня 2026 року.

Це дає змогу не лише проаналізувати діяльність депутатів у межах звітного періоду, а й простежити її динаміку протягом декількох років.

Дослідження охоплює основні напрями парламентської діяльності депутатів: роботу в комітетах та інших парламентських структурах, законотворчу діяльність, участь у поіменних голосуваннях, подання депутатських запитів і виступи під час пленарних засідань. Окрему увагу приділено комунікації з виборцями, доступності інформації про особисті прийоми громадян і публічному звітуванню. Також проаналізовано відомості про заробітну плату та компенсації за оренду житла.

Для складання звіту використовувались дані з різних джерел інформації:

- офіційний сайт Верховної Ради України;
- інформація, оприлюднена народними депутатами на їх сторінках в соціальних мережах;
- набори відкритих даних Верховної Ради України, зокрема дані щодо поіменних голосувань, законодавчих ініціатив та діяльності народних депутатів;

Висновки

Протягом сьомого року роботи Верховної Ради України IX скликання народні депутати від Одещини демонстрували різний рівень залученості до парламентської діяльності.

Відмінності помітні як у законотворчій роботі та участі в голосуваннях, так і у публічній комунікації з виборцями. Частина депутатів має позитивні кількісні показники за окремими напрямами, водночас активність інших є суттєво нижчою.

При цьому формальні показники парламентської роботи не завжди дають змогу оцінити її практичний вплив на розв'язання проблем, зокрема й тих, що стосуються безпосередньо Одещини.

Окремим викликом залишається доступність інформації про особисті прийоми громадян і публічне звітування депутатів перед виборцями.

1. У моніторингу оцінюється діяльність 13 народних депутатів від Одеської області[1], які продовжують здійснювати свої повноваження.

За результатами парламентських виборів 2019 року від Одещини було обрано 16 народних депутатів, троє з яких достроково припинили повноваження: Андрій Костін, Тетяна Плачкова, Ігор Васильківський.

Упродовж сьомого року каденції змінилася політична приналежність Олексія Гончаренка: 5 жовтня 2026 року його виключили зі складу фракції «Європейська Солідарність», після чого він став позафракційним.

Водночас Артем Дмитрук продовжує зберігати депутатський мандат, попри перебування за кордоном із серпня 2024 року та оголошення в міжнародний розшук. Він не входить до складу жодного парламентського комітету й фактично не бере участі у звичайному парламентському процесі.

2. Народні депутати від Одещини представлені в семи парламентських комітетах, а частина з них обіймає керівні посади.

Станом на 30 вересня 2026 року представники регіону входили до складу семи комітетів Верховної Ради України. Троє депутатів обіймали посади заступників голів комітетів, ще троє очолювали підкомітети. Найширше представництво зафіксовано у комітетах з питань бюджету, фінансів, податкової та митної політики й антикорупційної політики.

Депутати від Одещини також представлені в групах з міжпарламентських зв'язків із 47 державами, тимчасових слідчих і спеціальних комісіях, а Олексій Гончаренко входить до Постійної делегації Верховної Ради України у Парламентській асамблеї Ради Європи.

[1] *Олексій Гончаренко, Олександр Горенюк, Юлія Діденко, Антон Кіссе, Сергій Колебошин, Олег Колєв, Олексій Леонов, Микола Скорик, Олександр Ткаченко, Анатолій Урбанський, Степан Чернявський, Іван Шинкаренко, Артем Дмитрук.*

3. Упродовж моніторингового періоду депутати від Одещини зареєстрували 197 законодавчих ініціатив, із яких 39 було ухвалено.

Таким чином, частка ухвалених ініціатив за період з 1 вересня 2025 року до 1 вересня 2026 року становила близько 19,8%. За кількістю поданих проєктів у 2025 році лідирував Олексій Гончаренко - 62 ініціативи, з яких дев'ять було ухвалено. У 2026 році він також зареєстрував найбільше проєктів - 30, три з яких отримали підтримку парламенту.

Водночас за кількістю ухвалених ініціатив у 2025 році передує Сергій Колебошин - 11 із 24 поданих.

Якщо розглядати законотворчу діяльність у динаміці за календарними роками, то після зростання кількості поданих ініціатив у 2019-2021 роках у 2022 році відбулося помітне скорочення.

4. Участь депутатів у поіменних голосуваннях суттєво відрізняється.

За сукупними показниками за період із 2019 до 2026 року найвищу частку голосувань, у яких депутат подав голос («за», «проти» або «утримався»), має Олег Колєв - 94%. Високі показники також в Олексія Леонова (83%), Івана Шинкаренка (81%), Степана Чернявського (79%) та Сергія Колебошина (77%). Найнижча частка зафіксована в Анатолія Урбанського - 49%. Найбільше випадків відсутності під час голосувань зафіксовано в Миколи Скорика (36%) та Анатолія Урбанського (27%).

Показники за 2026 рік дають змогу побачити, як депутати долучалися до голосувань протягом останнього досліджуваного періоду. Найнижчі частки участі зафіксовано у Анатолія Урбанського - 35,2%, Миколи Скорика 37,3%, Юлії Діденко - 40,8% та Олександра Горенюка - 44,3%.

Дані за 2026 рік також демонструють, що і Артем Дмитрук не брав участі в поіменних голосуваннях і фактично не долучався до роботи Верховної Ради.

5. Використання депутатських запитів зосереджене переважно в діяльності трьох парламентарів.

За даними моніторингу, від початку каденції депутати від Одещини подали загалом 1 249 депутатських запитів. Найбільшу кількість подав Олександр Ткаченко - 617, або 49,4% від загальної кількості. На другому місці Іван Шинкаренко з 350 запитами (28%), на третьому - Олексій Гончаренко з 89 (7,1%). Сукупно на цих трьох депутатів припадає близько 84,5% усіх зафіксованих запитів.

Частіше за все, запити спрямовувалися до Кабінету Міністрів України - 528, або 42,3%. Ще 404 запити адресовано керівникам інших органів державної влади та органів місцевого самоврядування, а 159 - керівникам міністерств і відомств.

6. Кількість виступів у парламенті суттєво відрізняється між депутатами.

За даними офіційних профілів нардепів Верховної Ради України, у досліджуваному масиві зафіксовано 1 790 виступів депутатів від Одещини. Найбільша кількість припадає на Олексія Гончаренка - 1 428 виступів, що становить близько 79,8% загального показника. Далі йдуть Микола Скорик - 162 виступи та Олексій Леонов - 50.

Інші депутати мають значно менші показники: зокрема, Анатолій Урбанський виступав 42 рази, Артем Дмитрук - 44, Сергій Колебошин - 26.

7. Комунікація з виборцями залишається переважно формальною, а інформація про особисті прийоми громадян - обмеженою.

Усі 13 депутатів мають особисті або публічні сторінки у Facebook, який залишається основним майданчиком для інформування про парламентську діяльність, законопроєкти та події в регіоні. Інші соціальні мережі використовуються меншою кількістю депутатів: Instagram — дев'ятьма[2], YouTube — п'ятьма[3], Telegram[4] і TikTok[5] — по чотири депутати, X — трьома[6].

Водночас наявність сторінки в соціальній мережі не завжди означає системне інформування про депутатську роботу. У частини парламентарів публікації переважно присвячені привітанням, пам'ятним датам або загальним повідомленням, тоді як інформації про законодавчі ініціативи, зустрічі та роботу в регіоні небагато.

Окремою проблемою залишається доступність інформації про особисті прийоми: адреси приймалень і графіки прийому більшості депутатів у відкритих джерелах не вдалося встановити. За результатами моніторингу також не було знайдено публічних звітів депутатів за 2025 рік діяльності, окрім звіту Олексія Леонова.

8. За 2019-2025 роки загальна сума виплат заробітної плати депутатам, охопленим моніторингом, становила 47,88 млн грн.

У 2025 році загальна сума виплачених коштів заробітної плати становила 8,71 млн грн. Найбільші виплати за цей рік отримав Сергій Колебошин - 818,5 тис. грн, на другому місці Антон Кіссе - 792,6 тис. грн, а на третьому Олексій Гончаренко - 781,7 тис. грн.

Окремим напрямом є компенсації за оренду житла або винайм готельного номера. За даними моніторингу, у 2025 році такі виплати отримували п'ятеро депутатів: Олег Колєв, Олександр Ткаченко, Микола Скорик, Олексій Леонов і Сергій Колебошин.

Загальна сума компенсацій за цей період становила близько 1,75 млн грн.

Загалом результати сьомого року каденції демонструють, що активність народних депутатів Одещини істотно різниться за напрямами роботи. Для повнішої оцінки представництва

---

[2] *Олександр Горенюк, Олексій Гончаренко, Артем Дмитрук, Степан Чернявський, Олексій Леонов, Олег Колєв, Сергій Колебошин, Іван Шинкаренко, Анатолій Урбанський.*
[3] *Олексій Гончаренко, Олексій Леонов, Антон Кіссе, Микола Скорик, Анатолій Урбанський.*
[4] *Олександр Горенюк, Олексій Гончаренко, Артем Дмитрук, Олексій Леонов.*
[5] *Олексій Гончаренко, Артем Дмитрук, Олексій Леонов, Олег Колєв.*
[6] *Олексій Гончаренко, Антон Кіссе, Микола Скорик.*

інтересів регіону важливо враховувати не лише кількість законопроєктів, голосувань, запитів чи виступів, а й зміст цих дій, їхній зв'язок із потребами виборців та результати реагування на порушені проблеми.

Депутати Верховної Ради України від Одеської області

У серпні 2026 року завершився сьомий рік роботи Верховної Ради України IX скликання. Попри те, що Конституція України передбачає[7] п'ятирічний строк повноважень парламенту, його діяльність триває через запроваджений в Україні воєнний стан. Відповідно до статті 83 Конституції України, у такому випадку повноваження Верховної Ради продовжуються до початку першого засідання парламенту, обраного після скасування воєнного чи надзвичайного стану. Вибори нового складу Верховної Ради в умовах воєнного стану не проводяться.

За результатами парламентських виборів 2019 року від Одеської області було обрано 16 народних депутатів: 11 - в одномандатних виборчих округах, ще п'ятеро - за партійними списками. Станом на період підготовки звіту повноваження 13 із них залишаються чинними. Ще троє депутатів достроково припинили виконання повноважень.

До числа парламентарів, які продовжують здійснювати депутатські повноваження, належать:

- **«Слуга народу»** - Олег Колєв (134-й виборчий округ), Олексій Леонов (135-й), Олександр Горенюк (136-й), Степан Чернявський (138-й), Сергій Колебошин (140-й), Олександр Ткаченко (141-й), Юлія Діденко та Іван Шинкаренко (обрані за партійним списком);
- **група "Відновлення України" -** Артем Дмитрук (133);
- **депутатська група «Довіра»** - Антон Кіссе (142-й виборчий округ);
- **депутатська група «Партія «За майбутнє»** - Анатолій Урбанський (143-й виборчий округ);
- **депутатська група «Платформа за життя та мир»** - Микола Скорик (обраний за партійним списком).

[7] https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80#Text

- **позафракційні депутати** - Олексій Гончаренко (137-й виборчий округ);

Упродовж сьомого року повноважень відбулися зміни, які стосуються політичної приналежності окремих представників Одещини.

Зокрема, 5 жовтня 2026 року зі складу фракції «Європейська Солідарність» виключили[8] Олексія Гончаренка.

На тлі тривалої повномасштабної війни та пошуку шляхів її завершення в українському політичному середовищі триває дискусія щодо можливих умов припинення бойових дій і переговорів із росією. Різні політичні сили пропонують власні підходи до досягнення миру, однак питання можливих поступок, гарантій безпеки та збереження національних інтересів залишається предметом гострих суперечок.

Одним із приводів для такої дискусії стали публічні пропозиції народного депутата Олексія Гончаренка. У жовтні 2026 року він оприлюднив власний план завершення війни[9], який передбачає поетапні домовленості з росією про припинення ударів по інфраструктурі, можливість обговорення нейтрального статусу України та інші компромісні кроки. Ці пропозиції викликали критику й стали приводом для рішення фракції «Європейська Солідарність» виключити депутата зі свого складу 5 жовтня 2026 року. У партії пояснили це розбіжностями щодо підходів до завершення війни та принципових засад державної політики.

Після цього Олексія Гончаренка також внесли [10]до бази даних сайту «Миротворець». Водночас варто зазанчити, що включення до цієї бази є позицією її авторів і саме по собі не означає встановлення правопорушення судом.

Окремої уваги потребує ситуація з Артемом Дмитруком. У 2021 році його виключили з фракції «Слуга народу». У серпні 2024 року депутат виїхав за межі України, а 25 серпня Генеральний прокурор повідомив йому про підозру у справах щодо нападів на правоохоронця та військового. 29 серпня 2024 року Державне бюро розслідувань оголосило[11] депутата в міжнародний розшук. За версією слідства, йдеться про заподіяння тілесних ушкоджень правоохоронцю та спробу заволодіння його зброєю.

Станом на жовтень 2026 року Артем Дмитрук продовжує перебувати за кордоном і вести публічну діяльність у соціальних мережах. У своїх заявах він поширює тези, характерні для російської пропаганди, зокрема перекладає відповідальність за війну та її наслідки на українське керівництво. Окрім того, 7 жовтня 2026 року нардеп опублікував[12] привітання з днем народження володимира путіна, у якому назвав його керівником держави, від рішень якої залежить життя України, та побажав йому мудрості й відповідальності, зокрема у питаннях, що стосуються України. Депутат також наголосив на спільній історії та культурних і духовних зв'язках двох країн.

---

[8] https://eurosolidarity.org/2026/10/05/zayava-yevropejskoyi-solidarnosti-9/
[9] https://www.pravda.com.ua/columns/2026/10/04/8056404/
[10] https://lite.myrotvorets.center/#view/3606f076-beae-405f-a9ae-34dfa3118da5
[11] https://dbr.gov.ua/news/dbr-ogolosilo-v-mizhnarodnij-rozshuk-pidozryuvanogo-u-napadah-na-gromadyan-chinnogo-nardepa
[12] https://www.facebook.com/share/p/1FLPd6QBYq/

Повноваження трьох інших депутатів, обраних від Одеської області у 2019 році, були припинені достроково. Андрій Костін, обраний за списком партії «Слуга народу», залишив парламент у зв'язку з призначенням на посаду Генерального прокурора. Ігор Васильковський, обраний у 139-му виборчому окрузі, втратив мандат після припинення громадянства України[13]. Тетяна Плачкова, обрана за списком партії «Опозиційна платформа - За життя», склала депутатські повноваження за власною ініціативою.

Отже, сьомий рік роботи парламенту не змінив загальної кількості депутатів від Одещини, які продовжують виконувати повноваження, порівняно з попереднім звітним періодом, однак приніс зміни в політичній приналежності окремих обранців. Надалі в межах моніторингу розглядається діяльність усіх 13 депутатів, які зберігають мандати, з урахуванням доступних даних про їхню парламентську роботу та комунікацію з виборцями.

[13] https://intent.press/news/society/2022/v-pozbavlenogo-gromadyanstva-nardepa-odesita-zabrali-deputatskij-mandat/

Робочі органи

Участь у роботі парламентських комітетів, тимчасових комісій, депутатських груп і міжнародних делегацій є одним із напрямів діяльності народних депутатів поза пленарними засіданнями Верховної Ради України. Саме в межах цих структур здійснюється попередній розгляд законодавчих ініціатив, парламентський контроль за діяльністю органів влади, опрацювання окремих суспільно важливих питань і розвиток міжпарламентської співпраці.

Протягом сьомого року повноважень Верховної Ради IX скликання представники Одеської області продовжували працювати в парламентських комітетах та інших робочих структурах. Водночас оцінювати їхню залученість лише за формальним членством недостатньо: важливими є також посади, які обіймають депутати, напрями роботи відповідних органів і фактична участь обранців у їхній діяльності.

Станом на 30.09.2026 народні депутати від Одещини представлені в таких робочих органах Верховної Ради України:

Робота в парламентських комітетах і групах міжпарламентських зв'язків

Парламентські комітети забезпечують підготовку та попередній розгляд законопроєктів, опрацювання питань, що належать до повноважень Верховної Ради, а також здійснення контрольних функцій. Народний депутат може входити до складу одного парламентського комітету.

Станом на 30 вересня 2026 року представники Одещини входять до складу семи комітетів Верховної Ради України:

Комітет з питань бюджету: Олексій Гончаренко, Антон Кіссе, Анатолій Урбанський.

Комітет з питань фінансів, податкової та митної політики: Олексій Леонов - голова підкомітету з питань оподаткування податком на додану вартість; Юлія Діденко - голова підкомітету з питань оподаткування доходів фізичних осіб, єдиного соціального внеску та інших нарахувань на фонд оплати праці; Микола Скорик.

Комітет з питань антикорупційної політики: Олександр Ткаченко - голова підкомітету з питань правового регулювання та аналізу діяльності спеціальних органів у сфері запобігання і протидії корупції; Іван Шинкаренко - голова підкомітету з питань міжнародного партнерства та співробітництва щодо реалізації антикорупційної політики у фінансовій, агропромисловій і енергетичній сферах.

Комітет з питань транспорту та інфраструктури: Олександр Горенюк.

Комітет з питань правоохоронної діяльності: Олег Колєв.

Комітет з питань аграрної та земельної політики: Степан Чернявський - заступник голови комітету.

Комітет з питань освіти, науки та інновацій: Сергій Колебошин - заступник голови комітету.

Таким чином, частина депутатів від Одещини не лише входить до складу профільних комітетів, а й обіймає керівні посади в них. Троє парламентарів є заступниками голів комітетів, а ще троє очолюють підкомітети. Це передбачає додаткову організаційну роль у підготовці та опрацюванні питань за відповідними напрямками.

Водночас Артем Дмитрук не входить до складу жодного парламентського комітету. Перебуваючи за межами України та в міжнародному розшуку із серпня 2024 року, він фактично не бере участі у звичайному парламентському процесі.

Попри це, депутат продовжує зберігати мандат народного депутата України, а інформація про його формальне членство в окремих депутатських і міжпарламентських групах залишається в офіційних даних[14] Верховної Ради.

Важливим напрямом парламентської роботи залишається участь у групах з міжпарламентських зв'язків.

За даними Верховної Ради України, депутати від Одеської області представлені в таких групах із **47 державами**: Австрією, Азербайджаном, Албанією, Афганістаном, Болгарією, Великою Британією, Вірменією, Гватемалою, Грецією, Грузією, Єгиптом, Еквадором, Естонією, Ізраїлем, Індією, Іраком, Ісландією, Іспанією, Італією, Канадою, Китаєм, Колумбією, Кореєю, Коста-Рикою, Кіпром, Кувейтом, Литвою, Малаві, Мексикою, Молдовою, Німеччиною, Норвегією, Об'єднаними Арабськими Еміратами, Пакистаном, Польщею, Румунією, Сан-Марино, Сербією, США, Туреччиною, Угорщиною, Узбекистаном, Францією, Чехією, Швейцарією, Швецією та Японією.

Обранці мають різний рівень представництва в цих групах: частина є звичайними членами, інші виконують керівні функції - очолюють групи, є співголовами, заступниками керівників або секретарями.

Найширше представництво мають групи з міжпарламентських зв'язків із Великою Британією, США, Туреччиною, Азербайджаном, Болгарією, Молдовою, Румунією, Вірменією, Польщею та Канадою: до кожної з них входять по декілька депутатів від області.

Тимчасові спеціальні комісії Верховної Ради України

Тимчасові слідчі комісії створюються для здійснення парламентського контролю та розслідування питань, що становлять суспільний інтерес. Тимчасові спеціальні комісії, своєю чергою, працюють над підготовкою та попереднім розглядом окремих питань, а також доопрацюванням законодавчих ініціатив.

Станом на 30 вересня 2026 року депутати від Одещини входять до складу таких комісій:

[14] https://people.rada.gov.ua/body/view/mp-d133_1_skl9#Text

Олексій Леонов - член Тимчасової слідчої комісії з питань розслідування можливих порушень законодавства України у сфері забезпечення безпеки населення під час воєнного стану, запобігання та реагування на надзвичайні ситуації, а також виконання комплексних планів стійкості регіонів та окремих міст.

Олексій Гончаренко:

1. Голова Тимчасової слідчої комісії з питань розслідування можливих порушень законодавства України у сфері оборони, антикорупційного законодавства та дотримання прав і свобод людини під час воєнного стану.
2. Член Тимчасової слідчої комісії з питань розслідування можливих порушень законодавства щодо лікування, реабілітації та протезування військовослужбовців і ветеранів, завищення вартості та неналежної якості лікарських засобів і медичних виробів.
3. Член Тимчасової спеціальної комісії для підготовки питань щодо стану північних прикордонних територій України та території, що зазнала радіоактивного забруднення внаслідок Чорнобильської катастрофи.

Олександр Ткаченко - член Тимчасової слідчої комісії з питань розслідування можливих фактів корупційних або пов'язаних із корупцією правопорушень у правоохоронних органах, судах та органах судової влади.

Антон Кіссе - член Тимчасової слідчої комісії з питань розслідування можливих порушень законодавства України у сфері забезпечення безпеки населення під час воєнного стану, запобігання та реагування на надзвичайні ситуації й виконання комплексних планів стійкості регіонів та окремих міст.

Анатолій Урбанський - член Тимчасової слідчої комісії з питань розслідування можливих порушень законодавства України у сфері оборони, антикорупційного законодавства та дотримання прав і свобод людини під час воєнного стану.

Микола Скорик:

1. Член Тимчасової спеціальної комісії з питань захисту прав інвесторів.
2. Член Тимчасової слідчої комісії з питань розслідування можливих протиправних дій посадових осіб органів державної влади та суб'єктів господарювання державного сектору економіки, які могли завдати шкоди економічній безпеці України.

Іван Шинкаренко:

1. Член Тимчасової слідчої комісії з питань розслідування можливих порушень законодавства України у сфері оборони, антикорупційного законодавства та дотримання прав і свобод людини під час воєнного стану.
2. Член Тимчасової спеціальної комісії для підготовки питань щодо стану північних прикордонних територій України та території, що зазнала радіоактивного забруднення внаслідок Чорнобильської катастрофи.

Постійні делегації Верховної Ради України

Постійні делегації представляють Верховну Раду України в парламентських органах міжнародних організацій і забезпечують участь українських парламентарів у міжнародному парламентському діалозі.

Станом на 30 вересня 2026 року серед народних депутатів від Одещини до складу Постійної делегації Верховної Ради України у Парламентській асамблеї Ради Європи (ПАРЄ) входить Олексій Гончаренко.

Участь у постійній делегації є окремим напрямом парламентської роботи, який передбачає представництво України в міжнародному середовищі.

Законотворчість

Проєкти законів та законодавчі ініціативи

У межах моніторингу законотворчої діяльності народних депутатів від Одеської області за період із 1 вересня 2025 року до 1 вересня 2026 року встановлено, що парламентарі зареєстрували **180 законодавчих ініціатив**, із яких **40 було ухвалено**. Таким чином, частка прийнятих ініціатив становила близько 22,2%.

Якщо розглядати результати за календарними роками, то у 2025 році депутати подали 273 законодавчі ініціативи, з яких 76 було ухвалено. У 2026 році, станом на 1.09.2026 зафіксовано 119 поданих ініціатив, із яких 23 отримали підтримку парламенту.

Депутат	2025 рік		2026 рік		Всього подав	Всього прийнято	% прийнятих
	К-сть поданих	К-сть прийнятих	К-сть поданих	К-сть прийнятих			
Артем Дмитрук	-	-	-	-	0	0	0
Олег Колев	10	3	8	0	18	3	16,67%
Олексій Леонов	35	10	14	6	49	16	32,65%
Олександр Горенюк	26	7	10	4	36	11	30,56%
Олексій Гончаренко	62	9	30	3	92	12	13,04%
Степан Чернявський	31	10	10	1	41	11	26,83%
Сергій Колебошин	24	11	10	3	34	14	41,18%
Олександр Ткаченко	24	5	12	1	36	6	16,67%
Антон Кісце	7	0	3	0	10	0	0,00%
Анатолій Урбанський	8	3	6	1	14	4	28,57%
Юлія Діденко	19	9	4	2	23	11	47,83%
Микола Скорик	4	2	8	2	12	4	33,33%
Іван Шинкаренко	23	7	4	0	27	7	25,93%
	273	76	119	23	392	99	25,26%

За кількістю зареєстрованих законодавчих ініціатив у 2025 році лідирував Олексій Гончаренко - 62 проєкти, з яких дев’ять було ухвалено. Наступні позиції посіли Олексій Леонов із 35 ініціативами, десять із яких стали законами, та Степан Чернявський - 31 поданий проєкт, із яких ухвалено десять. Водночас найбільшу кількість прийнятих ініціатив мав Сергій Колебошин - 11 із 24 поданих. Високий показник також у Юлії Діденко: із 19 зареєстрованих проєктів дев’ять було ухвалено.

Від початку 2026 року найбільше законодавчих ініціатив зареєстрував також Олексій Гончаренко - 30 проєктів, із яких три було ухвалено на момент здійснення моніторингу. Ще 14 ініціатив подав Олексій Леонов та 12 Олександр Ткаченко: у першого ухвалено шість проєктів, у другого - один. Олександр Горенюк зареєстрував десять ініціатив, чотири з яких було прийнято. За часткою ухвалених проєктів серед депутатів, які подали щонайменше десять ініціатив, найвищий показник має саме Олександр Горенюк - 40%. Водночас результати 2026 року слід розглядати з урахуванням того, що йдеться про поточний календарний рік, а статус зареєстрованих проєктів надалі може змінюватися.

Динаміка законотворчої діяльності

Якщо розглядати законотворчу діяльність у динаміці за календарними роками, то після зростання кількості поданих ініціатив у 2019-2021 роках у 2022, 2023 та 2024 роках відбулося помітне скорочення.

У 2019 році депутати від Одещини зареєстрували 80 законодавчих ініціатив, у 2020 році - 337, у 2021 році - 378, у 2022 році - 277, у 2023 році - 280, а у 2024 році - 202. У 2025 році кількість поданих проєктів зросла до 273, що приблизно на 35% більше, ніж роком раніше. У 2026 році (станом на 1.09.2026) - 119.

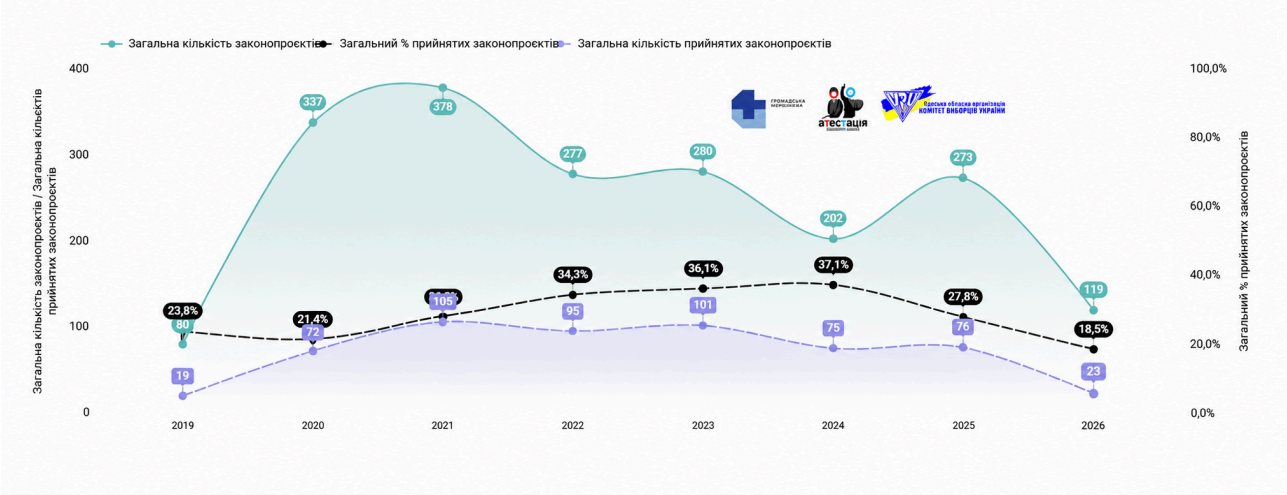

Водночас збільшення кількості зареєстрованих ініціатив у 2025 році не супроводжувалося зростанням кількості ухвалених проєктів. У 2024 році було прийнято 75 ініціатив, у 2025 році - 76 ініціатив, попри збільшення кількості поданих проєктів. Це підкреслює те, що інтенсивність реєстрації законопроєктів не завжди супроводжується пропорційним зростанням кількості ухвалених рішень.

У 2026 році станом на момент проведення моніторингу було прийнято 23 з 119 законодавчих ініціатив Одеських обранців, що складає 18,5%.

Для аналізу використано відкриті дані парламенту[15] за період із 1 вересня 2019 року до 1 вересня 2026 року.

[15] https://data.rada.gov.ua/open/data/members

Голосування

Поіменні голосування дають змогу оцінити, наскільки регулярно народні депутати беруть участь у голосуваннях та засіданнях Верховної Ради України. Для аналізу використано відкриті дані[16] за період із 1 вересня 2019 року до 1 вересня 2026 року.

Важливо враховувати, що наведені нижче показники відображають сукупну участь народних депутатів у поіменних голосуваннях за весь досліджуваний період, а не середнє значення їхньої активності за окремі роки. Відповідно, на загальний результат впливають усі голосування, починаючи з 2019 року: активна участь депутата в попередні роки продовжує враховуватися в підсумковому показнику, навіть якщо в наступні роки його залученість зменшилася.

Під час аналізу розмежовано три показники: участь у голосуванні (голосування «за», «проти» або «утримався»), випадки, коли депутат був присутній, але не голосував, та відсутність під час голосування. Відсоткові значення розраховано від загальної кількості подій у досліджуваному періоді.

Народний депутат	Участь у голосуваннях	Не голосував	Відсутній
Олексій Гончаренко	13 080 (59%)	6 391 (29%)	2 772 (12%)
Олександр Горенюк	16 026 (72%)	3 172 (14%)	3 045 (14%)
Юлія Діденко	15 197 (68%)	3 392 (15%)	3 654 (16%)
Антон Кіссе	13 137 (59%)	5 067 (23%)	4 039 (18%)
Сергій Колебошин	17 178 (77%)	3 715 (17%)	1 350 (6%)
Олег Колєв	20 821 (94%)	714 (3%)	708 (3%)
Олексій Леонов	18 416 (83%)	3 112 (14%)	715 (3%)
Микола Скорик	12 407 (56%)	1 843 (8%)	7 993 (36%)
Олександр Ткаченко	16 691 (75%)	3 426 (15%)	2 126 (10%)
Анатолій Урбанський	10 886 (49%)	5 429 (24%)	5 928 (27%)
Степан Чернявський	17 514 (79%)	3 587 (16%)	1 142 (5%)
Іван Шинкаренко	17 947 (81%)	2 992 (13%)	1 304 (6%)

Примітка: відсотки округлено до цілих чисел. Показник «участь у голосуваннях» означає, що депутат подав один із трьох голосів - «за», «проти» або «утримався» - і сам по собі не характеризує підтримку чи відхилення конкретних рішень.

[16] https://data.rada.gov.ua/open/data/en/plenary_vote_results-skl9

Найвищий показник участі у поіменних голосуваннях за весь досліджуваний період має **Олег Колєв - 94%**. Високі показники також у Олексія Леонова (83%), Івана Шинкаренка (81%), Степана Чернявського (79%) та Сергія Колебошина (77%).

Найнижча частка участі - в Анатолія Урбанського (49%). У Миколи Скорика цей показник становить 56%, а в Олексія Гончаренка й Антона Кіссе - по 59%.

Найбільша частка відсутності зафіксована у Миколи Скорика - 36% та Анатолія Урбанського - 27%. Для Миколи Скорика це 7 993 випадки, а для Анатолія Урбанського - 5 928. Водночас у категорії «не голосував» лідирує Олексій Гончаренко - 6 391 випадок, або 29% усіх подій.

Важливо не ототожнювати ці категорії: неучасть у голосуванні може бути пов’язана як із відсутністю, так і з присутністю депутата але без подання голосу.

Зауважимо, Артема Дмитрука не включено до порівняльного аналізу через його тривалу фактичну відсутність у парламенті після виїзду з України в серпні 2024 року. Відповідно, сукупні показники за весь період роботи Верховної Ради IX скликання не дають змоги коректно порівнювати його участь у голосуваннях з іншими народними депутатами.

Показники за 2026 рік демонструють відмінності в участі у поіменних голосуваннях. У більшості народних депутатів від Одещини частка участі в поіменних голосуваннях протягом 2026 року перевищувала 50%. Найвищий показник зафіксовано в Олега Колєва - 96,5%. Також відносно високі частки участі мали Іван Шинкаренко (69%), Антон Кіссе (63%), Олексій Леонов (59,9%), Сергій Колебошин (59,1%), Олександр Ткаченко (58,1%), Степан Чернявський (57,3%) та Олексій Гончаренко (51%).

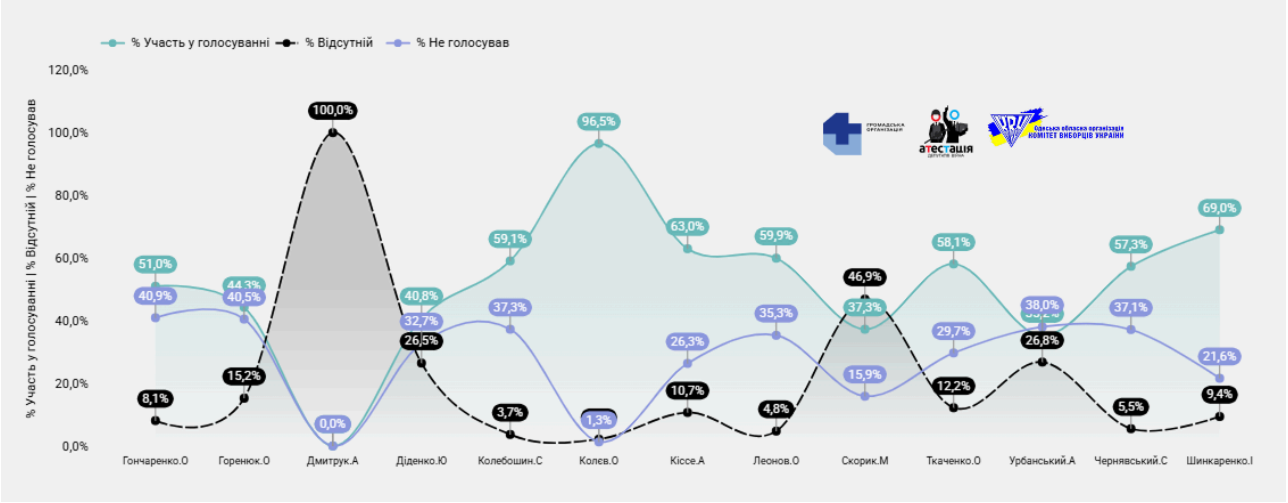

Водночас у чотирьох депутатів частка участі не досягла і половини зафіксованих голосувань: у Анатолія Урбанського вона становила - 35,2%, Миколи Скорика 37,3%, Юлії Діденко - 40,8%, Олександра Горенюка - 44,3%. При цьому причини неучасті в цих випадках відрізняються за співвідношенням відсутності та випадків, коли депутат не подавав голосу. Зокрема, наприклад у Миколи Скорика частка відсутності становила 46,9%, тобто дорівнювала частці участі. У Юлії Діденко цей показник дорівнював 26,5%, а в Анатолія

Урбанського - 26,8%.

Одночасно з тим, дані за 2026 рік демонструють, що Артем Дмитрук не брав участі в поіменних голосуваннях і фактично не долучався до роботи Верховної Ради.

Депутатські запити

Депутатський запит - це офіційна вимога народного депутата України, заявлена на пленарному засіданні Верховної Ради, до визначених законом органів та посадових осіб надати відповідь на питання, що належать до їхньої компетенції. Цей інструмент парламентського контролю дає змогу порушувати суспільно важливі питання, звертати увагу на проблеми громадян і вимагати реагування від органів державної влади та місцевого самоврядування.

За даними моніторингу, народні депутати від Одеської області загалом від початку своєї каденції подали **1249 депутатських запити**. Водночас інтенсивність використання цього інструменту суттєво відрізняється між обранцями: значна частина запитів припадає на трьох депутатів - Олександра Ткаченка, Івана Шинкаренка та Олексія Гончаренка.

Депутат	Президенту	Голові ВРУ, керівникам комітетів ВРУ	ВРУ (органи)	КМУ	Керівникам міністерств і відомств України	Керівникам інших органів державної влади та органів місцевого самоврядування	Генеральному прокурору України	Керівникам підприємств, установ і організацій на території України, незалежно від їх підпорядкування і форм власності	Місцевим органам влади і управління	ВСЬОГО
Артем Дмитрук	10			17		5				32
Олег Колєв	1			10	1	24	1			37
Олексій Леонов	5			10		4				19
Олександр Горенюк	3			2	1	4	1	1	6	18
Олексій Гончаренко	8		13	34	8	23	1	1	1	89
Степан Чернявський				3		7	1			11
Сергій Колебошин	5			12	4	1				22
Олександр Ткаченко	5	10	5	252	89	220	11	14	11	617
Антон Кіссе	5			27						32
Анатолій Урбанський	1			2						3
Юлія Діденко	1			7	1					9
Микола Скорик				4	3	1	1		1	10
Іван Шинкаренко	3	6	2	148	52	115	9	9	6	350
	47	16	20	528	159	404	25	25	25	1249

**Кількісні показники депутатських запитів у цьому розділі охоплюють увесь період повноважень народних депутатів від початку IX скликання Верховної Ради України.*

Найбільшу кількість запитів подав Олександр Ткаченко - **617**, що становить майже половину загальної кількості від усіх запитів, що були подані обранцями від Одещини за весь період (49,4%). На другому місці - Іван Шинкаренко із 350 запитами (28%). Третю позицію посідає Олексій Гончаренко, який подав 89 запитів (7,1%). Сукупно на цих трьох депутатів припадає близько 84,5% усіх запитів, зафіксованих у моніторингу.

Інші депутати використовували цей інструмент значно рідше. Олег Колєв подав 37 запитів, Антон Кіссе - 32, Олексій Леонов - 19, Олександр Горенюк - 18, Степан Чернявський - 11, Микола Скорик - 10, Юлія Діденко - 9, а Анатолій Урбанський - 3.

За адресатами найбільше запитів було спрямовано до Кабінету Міністрів України - **528**, або близько 42,3% від загальної кількості. Ще 404 запити (32,3%) адресовано керівникам інших органів державної влади та органів місцевого самоврядування. Керівники міністерств і відомств отримали 159 запитів (12,7%).

Іншим адресатам Одеські обранці спрямували значно менше запитів: Президенту України - 47, Генеральному прокурору України - 25, керівникам підприємств, установ та організацій - 25, місцевим органам влади й управління - 25, органам Верховної Ради України - 20, Голові Верховної Ради та керівникам парламентських комітетів - 16.

Виступи

Виступи народних депутатів під час пленарних засідань Верховної Ради України є одним зі способів публічного представлення позиції щодо законодавчих ініціатив, актуальних суспільно-політичних питань і проблем виборців. Для аналізу враховано виступи з місця та з парламентської трибуни, відображені в офіційних профілях[17] народних депутатів на сайті Верховної Ради України.

За даними моніторингу, в період з 29.08.2019 по 30.09.2026, 13 народних депутатів від Одеської області загалом виступили **1790 разів**.

Найбільшу активність демонструє Олексій Гончаренко, на рахунку якого 1428 виступів - близько 79,8% від загальної кількості. Із них 895 були з місця, а 533 - з трибуни. За кількістю виступів серед усіх народних депутатів України у Верховній раді він посідає **2-ге місце**.

№	Народний депутат	Виступ з місця	Виступ з трибуни	Загальна к-ть виступів	Місце в рейтингу
1	Дмитрук Артем Геннадійович	14	30	44	**№168**
2	Колєв Олег Вікторович	1	0	1	**№426**
3	Леонов Олексій Олександрович	16	34	50	**№125**
4	Горенюк Олександр Олександрович	3	6	9	**№312**
5	Гончаренко Олексій Олексійович	895	533	1428	**№2**
6	Чернявський Степан Миколайович	1	1	2	**№393**
7	Колебошин Сергій Валерійович	13	13	26	**№228**
8	Ткаченко Олександр Михайлович	3	3	6	**№351**
9	Кіссе Антон Іванович	7	0	7	**№377**
10	Урбанський Анатолій Ігорович	39	3	42	**№279**
11	Діденко Юлія Олександрівна	2	4	6	**№319**
12	Скорик Микола Леонідович	85	77	162	**№59**
13	Шинкаренко Іван Анатолійович	4	3	7	**№330**

Друге місце серед парламентарів від Одещини за кількістю виступів посідає Микола Скорик - 162 виступи, з яких 85 відбулися з місця, а 77 - з трибуни. У загальноукраїнському рейтингу

[17] https://people.rada.gov.ua/body/view/vr-mps

він посідає 59-те місце. Далі йдуть Олексій Леонов із 50 виступами (125-те місце в рейтингу) та Артем Дмитрук[18] із 44 виступами (168-ме місце).

Інші депутати мають значно нижчі показники. Сергій Колебошин виступив 26 разів, Анатолій Урбанський - 42 рази, Олександр Горенюк - дев'ять, Антон Кіссе та Іван Шинкаренко - по сім, Олександр Ткаченко та Юлія Діденко - по шість. Степан Чернявський має два виступи, а Олег Колєв - один.

Показники загальноукраїнського рейтингу також демонструють значну різницю в активності парламентарів.

Окрім Олексія Гончаренка, який посідає друге місце, та Миколи Скорика (59-те місце), серед депутатів від Одеської області найвищі позиції мають Олексій Леонов (125-те місце), Артем Дмитрук (168-ме) та Сергій Колебошин (228-ме).

Решта депутатів перебувають нижче у рейтингу: Анатолій Урбанський - 279-те місце, Олександр Горенюк - 312-те, Юлія Діденко - 319-те, Іван Шинкаренко - 330-те, Олександр Ткаченко - 351-ше, Антон Кіссе - 377-ме, Степан Чернявський - 393-тє, Олег Колєв - 426-те.

Таким чином, загальна кількість виступів депутатів від Одещини значною мірою зумовлена активністю одного парламентаря - Олексія Гончаренка. На нього припадає майже 80% усіх зафіксованих виступів. Без урахування його показника решта 12 депутатів сукупно мають 362 виступи.

---

[18] *Кількість виступів Артема Дмитрука наведено за період його фактичної участі в роботі Верховної Ради України до виїзду з України у серпні 2024 року.*

Прийом виборців та комунікація з громадянами

Комунікація з виборцями є важливою складовою депутатської діяльності. Відповідно до Закону України «Про статус народного депутата України», народні депутати мають інформувати громадян про свою роботу, розглядати звернення виборців та проводити особистий прийом. Тому важливо оцінювати не тільки наявність депутатів у соціальних мережах, а й те, наскільки ці канали дають громадянам змогу дізнаватися про їхню роботу та результати діяльності.

У межах моніторингу за період з 1 вересня 2025 року до 1 вересня 2026 року було проаналізовано сторінки 13 чинних народних депутатів від Одещини у соціальних мережах, а також наявність публічної інформації про їхню діяльність у регіоні, законодавчі ініціативи, звітування та прийом громадян.

Facebook залишається основною платформою для комунікації депутатів із громадянами. Усі 13 парламентарів мають на цій платформі особисті або публічні сторінки, а частина веде одночасно декілька профілів.

Інші платформи соціальних мереж представлені значно менше: Instagram використовують дев'ять[19] депутатів, YouTube - п'ять[20], Telegram[21] і TikTok [22]- по чотири, X (Twitter) - троє[23].

Зауважимо, що при аналізі платформ інших соціальних мереж оцінювався факт наявності стоірнки, але не її аткивність.

Сама наявність сторінки не гарантує, що виборці можуть отримати з неї достатньо інформації про роботу народного депутата.

За результатами аналізу помітна суттєва різниця між депутатами за змістом ведення сторінок. Одні публікують інформацію про законодавчі ініціативи, роботу у Верховній Раді та діяльність в Одеській області, інші обмежуються привітаннями, дописами до пам'ятних дат або матеріалами, які не дають змоги простежити виконання депутатських повноважень.

Серед прикладів змістовного інформування - сторінки **Олексія Леонова**, де виявлено публікації про роботу в регіоні, виступи у Верховній Раді та звіт[24] за 2025 рік.

Олег Колєв час від часу оприлюднює дописи[25] про законодавчі ініціативи, в яких виступає співавтором.

Степан Чернявський висвітлював роботу в регіоні[26], зокрема через публікації про місцеві питання та діяльність на Одещині.

---

[19] *Олександр Горенюк, Олексій Гончаренко, Артем Дмитрук, Степан Чернявський, Олексій Леонов, Олег Колєв, Сергій Колебошин, Іван Шинкаренко, Анатолій Урбанський*
[20] *Олексій Гончаренко, Олексій Леонов, Антон Кіссе, Микола Скорик, Анатолій Урбанський*
[21] *Олександр Горенюк, Олексій Гончаренко, Артем Дмитрук, Олексій Леонов*
[22] *Олексій Гончаренко, Артем Дмитрук, Олексій Леонов, Олег Колєв*
[23] *Олексій Гончаренко, Антон Кіссе, Микола Скорик*
[24] *https://www.facebook.com/share/p/1MgZgjwnuq/*
[25] *https://www.facebook.com/share/p/19upFURdnU/*
[26] *https://www.facebook.com/share/p/14yngLpGeKG/*

На сторінках **Олександра Горенюка** також зафіксовано[27] матеріали про роботу в регіоні.

Водночас наявність окремих змістовних публікацій не завжди свідчить про повноцінне висвітлення різних напрямів депутатської діяльності.

Наприклад, на сторінці **Олександра Ткаченка** основний масив матеріалів становлять підсумки пленарних засідань[28] Верховної Ради. Інформації про зустрічі з громадянами, робочі візити або іншу діяльність поза парламентськими засіданнями виявлено значно менше.

На сторінках **Анатолія Урбанського** зафіксовано[29] лише поодинокі дописи про роботу в регіоні, тоді як переважну частину матеріалів становлять привітання та листівки до свят.

Обмеженим є й інформування на сторінках окремих інших парламентарів.

На сторінках **Юлії Діденко** переважають привітання та дописи до пам'ятних дат, а інформації про законодавчу роботу чи діяльність в окрузі під час моніторингу не виявлено.

У **Сергія Колебошина** також не зафіксовано матеріалів, які висвітлювали б його депутатську діяльність.

На сторінках **Івана Шинкаренка** інформація про роботу парламентаря представлена обмежено; серед небагатьох змістовних прикладів - допис[30] про проблему оформлення документів моряків і підготовку звернення до Кабінету Міністрів України.

Окремої уваги потребує зміст і мова комунікації. Наприклад на сторінці **Артема Дмитрука** зафіксовано російськомовні матеріали, зокрема допис[31] із привітанням Президента російської федерації володимира путіна з днем народження.

Такий контент не є інформуванням про виконання депутатських повноважень і не сприяє прозорому звітуванню перед виборцями.

На сторінці **Миколи Скорика** зафіксовано як матеріали про роботу в регіоні[32] та парламентські виступи, так і російськомовний відеоефір[33].

Інформація про особистий прийом громадян залишається проблемним аспектом комунікації народних депутатів із виборцями. Упродовж досліджуваного періоду в соціальних мережах депутатів не було зафіксовано окремих повідомлень про проведення особистих прийомів. Загалом відомості про такі зустрічі, актуальні адреси приймалень, графіки прийому та контактні телефони, за якими громадяни могли б уточнити порядок звернення, знайти у відкритому доступі вкрай складно. Це обмежує можливості виборців

[27] https://www.facebook.com/share/p/14riQ9J5dTT/
[28] https://www.facebook.com/share/p/1JetTm8mQQ/
[29] https://www.facebook.com/share/p/19ojH9uXsa/
[30] https://www.facebook.com/share/p/1E4efxNZXQ/
[31] https://www.facebook.com/share/p/14v3kXomWXH/
[32] https://www.facebook.com/share/p/1ACbQEPMwt/
[33] https://www.facebook.com/share/v/1KCTzoBMoU/

оперативно отримувати інформацію про те, коли й у який спосіб вони можуть особисто звернутися до свого представника в парламенті.

Експерти громадської кампанії “Атестація депутатів місцевих рад” наголошують, що особистий прийом є важливим каналом безпосередньої взаємодії між народним депутатом і громадянами: він дає змогу порушувати питання, повідомляти про проблеми громади та шукати шляхи їх розв’язання.

Тому оприлюднення зрозумілої й актуальної інформації про приймальні та порядок запису має бути невіддільною частиною комунікації парламентарів із виборцями.

Водночас варто враховувати, що відсутність таких повідомлень у соціальних мережах не обов’язково свідчить про те, що особисті прийоми не проводилися. Імовірно, відповідна інформація могла не оприлюднюватися на досліджених ресурсах або бути недоступною для пошуку у відкритих джерелах.

Таким чином, результати моніторингу насамперед свідчать про недостатню публічну доступність інформації про прийом громадян, що ускладнює для виборців пошук актуальних відомостей про можливості особистого звернення до народних депутатів.

Ще одним важливим аспектом діяльності народних депутатів України є публічне звітування. У досліджених матеріалах лише на сторінці Олексія Леонова було виявлено[34] окрему публікацію зі звітом за 2025 рік.

Результати моніторингу засвідчують, що соціальні мережі залишаються одним з основних доступних каналів ознайомлення громадян із діяльністю народних депутатів від Одещини.

Проте рівень змістовності оприлюднених матеріалів суттєво відрізняється: поряд із прикладами інформування про законодавчу роботу та діяльність у регіоні є сторінки, на яких така інформація майже відсутня.

Найбільш помітними проблемами залишаються недостатня доступність відомостей про особистий прийом громадян, обмежене публічне звітування та відсутність змістовної інформації про депутатську діяльність на частині сторінок.

[34] https://www.facebook.com/share/p/1GpDqqwAuQ/

Заробітна плата та відшкодування витрат, пов'язаних з депутатською діяльністю

Фінансові показники діяльності народних депутатів охоплюють декілька різних складових: заробітну плату, задекларовані доходи й майно, а також компенсації витрат, пов'язаних із виконанням депутатських повноважень. Аналіз цих даних дає змогу оцінити обсяги відповідних виплат і простежити, яку інформацію парламентарі декларують про своє майнове становище.

Заробітна плата

Згідно даних, щодо заробітної плати народних депутатів від Одещини за 2019-2025 роки зібраних експертами громадської кампанії "Атестація депутатів місцевих рад", загальна сума виплат становить **47,88 млн грн**.

Найбільші сукупні суми за цей період отримали Антон Кіссе - 4,32 млн грн, Микола Скорик - 4,01 млн грн та Сергій Колебошин - 3,91 млн грн.

У 2025 році загальна сума виплаченої заробітної плати депутатів, аналіз яких здійснювався в межах моніторингу, становила **8,71 млн грн**.

Депутат	2019	2020	2021	2022	2023	2024	2025	Всього
Артем Дмитрук	157 339 грн.	489 148 грн.	515 461 грн.	440 468 грн.	627 449 грн.	468 594 грн.	-	2 698 459 грн.
Олег Колєв	157 672 грн.	498 675 грн.	545 040 грн.	478 833 грн.	644 160 грн.	726 720 грн.	727 519 грн.	3 778 619 грн.
Олексій Леонов	155 910 грн.	487 739 грн.	546 528 грн.	452 700 грн.	648 401 грн.	746 328 грн.	749 311 грн.	3 786 917 грн.
Олександр Горенюк	151 850 грн.	448 858 грн.	483 423 грн.	403 205 грн.	604 599 грн.	698 294 грн.	732 411 грн.	3 522 640 грн.
Олексій Гончаренко	458 756 грн.	445 880 грн.	498 820 грн.	378 401 грн.	610 836 грн.	693 341 грн.	781 723 грн.	3 867 757 грн.
Степан Чернявський	162 057 грн.	491 870 грн.	526 942 грн.	405 821 грн.	606 346 грн.	729 024 грн.	727 603 грн.	3 649 663 грн.
Сергій Колебошин	160 259 грн.	495 389 грн.	544 945 грн.	480 563 грн.	665 084 грн.	749 672 грн.	818 487 грн.	3 914 399 грн.
Олександр Ткаченко	155 925 грн.	500 268 грн.	531 806 грн.	450 521 грн.	643 452 грн.	748 512 грн.	706 148 грн.	3 736 632 грн.
Антон Кіссе	552 121 грн.	524 440 грн.	566 371 грн.	481 803 грн.	671 799 грн.	727 078 грн.	792 606 грн.	4 316 218 грн.
Анатолій Урбанський	139 044 грн.	452 387 грн.	522 972 грн.	411 148 грн.	567 943 грн.	595 993 грн.	587 362 грн.	3 276 849 грн.
Юлія Діденко	156 294 грн.	470 784 грн.	532 650 грн.	444 713 грн.	603 153 грн.	681 683 грн.	612 449 грн.	3 501 726 грн.
Микола Скорик	483 495 грн.	464 527 грн.	504 408 грн.	436 000 грн.	656 595 грн.	732 201 грн.	734 768 грн.	4 011 994 грн.
Іван Шинкаренко	157 339 грн.	510 526 грн.	534 790 грн.	464 168 грн.	663 480 грн.	742 570 грн.	742 570 грн.	3 815 443 грн.
	3 048 061 грн.	6 280 491 грн.	6 854 156 грн.	5 728 344 грн.	8 213 297 грн.	9 040 010 грн.	8 712 957 грн.	47 877 316 грн.

*«–» у декларації Артема Дмитрука, оприлюдненій у НАЗК, відсутня інформація про отриману заробітну плату за 2025 рік

**Дані для аналізу зібрано з декларацій про майновий стан і доходи народних депутатів України, у яких відображено інформацію про отриману заробітну плату. На основі цих відомостей узагальнено суми за окремими роками та за весь досліджуваний період.*

Найбільшу заробітну плату у 2025 році отримав Сергій Колебошин - 818,5 тис. грн. Далі йдуть Антон Кіссе - 792,6 тис. грн та Олексій Гончаренко - 781,7 тис. грн. Понад 700 тис. грн також отримали Олексій Леонов - 749,3 тис. грн, Іван Шинкаренко - 742,6 тис. грн, Микола Скорик - 734,8 тис. грн, Олександр Горенюк - 732,4 тис. грн, Степан Чернявський - 727,6 тис. грн, Олег Колєв - 727,5 тис. грн, Олександр Ткаченко - 706,1 тис. грн та Юлія Діденко - 612,4 тис. грн.

Найменшу суму виплат серед депутатів, для яких наведено дані за цей рік, зафіксовано у Анатолія Урбанського - 587,4 тис. грн.

Порядок оплати праці народних депутатів визначається статтею[35] 33 Закону України «Про статус народного депутата України». Заробітна плата складається з посадового окладу, надбавок і доплат, передбачених законодавством. При цьому з 1 січня 2022 року порядок її визначення змінився[36]: розмір посадового окладу почав залежати від прожиткового мінімуму для працездатних осіб на 1 січня відповідного року та посади, на яку депутата обрано у Верховній Раді України або її органах. Таким чином, на загальний розмір виплат впливають не лише законодавчо встановлений оклад, а й посада депутата та передбачені законодавством додаткові виплати.

Варто відзначити, що в наданих даних відсутня інформація про заробітну плату Артема Дмитрука за 2025 рік. З огляду на його тривале перебування за межами України та фактичну відсутність участі у звичайному парламентському процесі, це може свідчити про те, що виплати йому не здійснювалися.

Водночас підкреслимо, що попри фактичне невиконання депутатських повноважень, Артем Дмитрук продовжує зберігати мандат народного депутата України.

Компенсації за оренду житла або винайм готельного номера

Окремим видом виплат, пов'язаних із депутатською діяльністю, є компенсації за оренду житла або винайм готельного номера. За даними моніторингу, у 2019-2026 роках загальна сума таких компенсацій, отриманих народними депутатами від Одещини, становила **9,1 млн грн.**

Депутат	2019	2020	2021	2022	2023	2024	2025	Всього
Артем Дмитрук	81 250,00 грн.	237 900,00 грн.	237 250,00 грн.	38 350,00 грн.	0,00 грн.	0,00 грн.	0,00 грн.	594 750,00 грн.
Олег Колєв	81 250,00 грн.	237 900,00 грн.	237 250,00 грн.	237 250,00 грн.	217 750,00 грн.	118 300,00 грн.	375 050,00 грн.	1 504 750,00 грн.
Олексій Леонов	79 300,00 грн.	237 900,00 грн.	237 250,00 грн.	191 100,00 грн.	237 250,00 грн.	118 300,00 грн.	335 400,00 грн.	1 436 500,00 грн.
Олександр Горенюк	0,00 грн.	0,00 грн.	0,00 грн.	0,00 грн.	0,00 грн.	0,00 грн.	0,00 грн.	0,00 грн.
Олексій Гончаренко	0,00 грн.	0,00 грн.	0,00 грн.	0,00 грн.	0,00 грн.	0,00 грн.	0,00 грн.	0,00 грн.
Степан Чернявський	81 250,00 грн.	218 400,00 грн.	237 250,00 грн.	237 250,00 грн.	157 950,00 грн.	0,00 грн.	0,00 грн.	932 100,00 грн.
Сергій Колебошин	79 887,00 грн.	237 250,00 грн.	236 350,00 грн.	233 200,00 грн.	237 250,00 грн.	118 300,00 грн.	315 250,00 грн.	1 457 487,00 грн.
Олександр Ткаченко	76 000,00 грн.	211 350,00 грн.	232 700,00 грн.	232 700,00 грн.	230 100,00 грн.	116 350,00 грн.	367 900,00 грн.	1 467 100,00 грн.
Антон Кіссе	0,00 грн.	0,00 грн.	0,00 грн.	0,00 грн.	0,00 грн.	0,00 грн.	0,00 грн.	0,00 грн.
Анатолій Урбанський	78 000,00 грн.	237 900,00 грн.	237 250,00 грн.	198 250,00 грн.	157 950,00 грн.	0,00 грн.	0,00 грн.	909 350,00 грн.
Юлія Діденко	0,00 грн.	0,00 грн.	0,00 грн.	0,00 грн.	0,00 грн.	0,00 грн.	0,00 грн.	0,00 грн.
Микола Скорик	81 250,00 грн.	98 800,00 грн.	0,00 грн.	0,00 грн.	150 150,00 грн.	118 300,00 грн.	351 650,00 грн.	800 150,00 грн.
Іван Шинкаренко	0,00 грн.	0,00 грн.	0,00 грн.	0,00 грн.	0,00 грн.	0,00 грн.	0,00 грн.	0,00 грн.
	638 187 грн.	1 717 400 грн.	1 655 300 грн.	1 368 100 грн.	1 388 400 грн.	589 550 грн.	1 745 250 грн.	9 102 187 грн.

*0 грн - депутат не отримував компенсацію за оренду житла та/або винайм готельного номера

[35] https://lnk.ua/JoInX7Nj9
[36] https://www.rada.gov.ua/news/news_kom/Novyny/219408.html?utm_source

**Дані зібрано на основі офіційних звітів[37] Верховної Ради України щодо виплат народним депутатам компенсацій за оренду житла або винайм готельного номера. На їх основі узагальнено суми виплат за окремими роками та за весь досліджуваний період.*

Найбільші суми за цей період було виплачено Олегу Колєву - 1,5 млн грн, Олександру Ткаченко - 1,47 млн грн, Сергію Колебошину - 1,46 млн грн та Олексію Леонову - 1,44 млн грн.

Також компенсації отримували Степан Чернявський - 932,1 тис. грн, Анатолій Урбанський - 909,4 тис. грн, Микола Скорик - 800,2 тис. грн та Артем Дмитрук - 594,8 тис. грн.

У 2025 році загальна сума таких компенсацій становила **1,75 млн грн**. Виплати отримували п’ятеро депутатів: Олег Колєв - 375,1 тис. грн, Олександр Ткаченко - 367,9 тис. грн, Микола Скорик - 351,7 тис. грн, Олексій Леонов - 335,4 тис. грн та Сергій Колебошин - 315,3 тис. грн.

Нагадаємо, що відповідно до статті 35 Закону України «Про статус народного депутата України»[38] народним депутатам передбачено компенсацію витрат на оренду житла або винайм готельного номера за рахунок коштів, передбачених на забезпечення діяльності Верховної Ради України.

Право на отримання таких коштів мають парламентарі, які не забезпечені житлом у Києві та місце проживання яких, відповідно до реєстрації, розташоване на відстані понад 30 км від меж міста. Для отримання компенсації депутат має подати відповідну заяву та документ, що підтверджує місце проживання.

[37] https://www.rada.gov.ua/documents/gosp_fin_dij_doc/komnsecii_nd/
[38] https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2790-12#Text